

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 25Ek/554/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118252873
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118252873.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, XXX XX K., v konaní zastúpený: Bizoň & Partners, s.r.o., so sídlom advokátskej kancelárie Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava - Staré mesto, proti povinnému: Poľnohospodárska Pôda, s.r.o., so sídlom Sibírska 55, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 44 138 369, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, o vymoženie 4.401,11 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Branislavom Plíškom, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava, pod č. 133EX 573/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti výroku II, III a IV uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019 tak, že oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie spočívajúce v paušálnej náhrade výdavkov vo výške 72,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Súd sťažnosť oprávneného proti výroku III a IV uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019 z a m i e t a.

III. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 50,11 Eur, v súvislosti so sťažnosťou proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019 voči povinnému n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.03.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 25Ek/554/2018, ktorým vo výroku I. zastavil exekúciu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, vo výroku II uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- Eur, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, vo výroku III. uložil oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 206,45 Eur, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia a vo výroku IV. nepriznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.03.2018 domáhal od povinného vymoženiu 4.401,11 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 10C/482/2015-432 zo dňa 21.02.2018. Dňa 23.05.2018 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Branislavovi Plíškovi, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava, ktorý ju vedie pod č. 133EX 573/18.

V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, spolu s vyjadrením oprávneného. Súd kontrolou doručeníek potvrdil, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal exekúciu zastaviť podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, z dôvodu že došlo k zrušeniu exekučného titulu. K zrušeniu došlo v dôsledku vydania nálezů Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018, ktorý mal za následok zrušenie doložíek právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Nitra č.k. 10C/482/2015-432 zo dňa 21.2.2018, ktorý bol predložený v tomto konaní ako exekučný titul. Vzhľadom k tomu, že neexistuje vykonateľné rozhodnutie, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu, súd dospel k záveru, že nastal dôvod pre ktorý je nutné exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastaviť. O trovách exekúcie súdneho exekútora a povinného rozhodol tak, že na ich náhradu zaviazal oprávneného. Výšku trov súdneho exekútora - paušálnu náhradu výdavkov v sume 36,- Eur odôvodnil tým, že k zastaveniu exekúcie došlo v zákonnej 15 dňovej lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Výšku trov právneho zastúpenia povinného neodôvodnil, iba akceptoval nárok uplatnený zo strany povinného z dôvodu, že mal úspech vo veci. Trovy oprávneného odôvodnil tým, že ich nebolo možné priznať z dôvodu neúspechu vo veci samej.

3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, 61l ods. 3 prvej vety, ods. 4, § 199c ods. 2, § 199a ods. 1, ods. 2, § 199d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), a ustanoveniami § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „Vyhláška“).

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť voči výroku II, III a IV napadnutého uznesenia s tým, že žiadal, aby súd zmenil výrok II napadnutého uznesenia tak, že trovy súdneho exekútora bude hradit' povinný. Ďalej žiadal výrok III napadnutého uznesenia zrušiť a výrok IV. napadnutého uznesenia požadoval zmeniť tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania pozostávajúca zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Nitra, č.k. 10C/482/2018 zo dňa 21.02.2018, ktorý bol v čase podania návrhu riadnym a spôsobilým exekučným titulom, pričom nemal vedomosť o tom, že bola podaná sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky a ani v tomto konaní nevystupoval ako účastník konania, keďže povinný ako porušovateľa jeho práv uviedol Krajský súd v Nitre a k porušeniu práv došlo zo strany tohto súdu a nie oprávneného. Nesúhlasí teda s tvrdením o tom, že v konaní o zrušenie exekučného titulu bol neúspešný. Ďalej uviedol, že povinný mu jeho kroky smerujúce k zrušeniu exekučného titulu neoznámil. Oprávnený namieta použitie ustanovenia § 199c ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že v danom konaní nedošlo k úhrade pohľadávky oprávneného. Uvádza, že súd mal použiť ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku a na danú situáciu aplikovať liberálny dôvod uvedený v tomto ustanovení, nakoľko mu nemožno dôvod zastavenia exekúcie pričítať. Rozhodnutie exekučného súdu (II. a III. výrok napadnutého uznesenia) považuje za vydané bez relevantnej právnej opory a náležitého odôvodnenia. Rozhodnutie exekučného súdu podľa názoru oprávneného vykazuje v tejto časti prvky arbitrárnosti a svojvôle, ako aj dezinterpretácie ustanovení Exekučného poriadku. Namieta skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia neboli zo strany súdu náležite vyčíslené. Namieta právne zastúpenie povinného keď zo zistení súdneho exekútora je evidentné, že táto spoločnosť nemá žiadny majetok. Rozhodnutie exekučného súdu o priznaní povinnému práva na náhradu trov právneho zastúpenia v tomto konaní považuje za v rozpore s touto zásadou, keď tomu, kto dobrovoľne neplnil svoju zákonom uloženú povinnosť, vzniklo právo na náhradu trov exekučného konania. Ďalej uvádza, to, že povinný mohol a mal predpokladať, že pristúpi k nútenému výkonu povinnosti, ktorá mu bola uložená súdom, pokiaľ ju dobrovoľne nesplní. Povinný mal dosť časového priestoru na to, aby o skutočnosti, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR a žiadal o zrušenie exekučného titulu informoval, čím by zabránil vzniku trov exekúcie, nakoľko by návrh na výkon exekučného titulu nepodal, a počkal by na výsledok konania na Ústavnom súde SR. Z uvedeného je zrejmé, že vznik exekučného konania, všetkých trov exekúcie a tiež zastavenia exekúcie, zapríčinil povinný. Záverom zhrnul, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v čase právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, konanie o zrušenie exekučného titulu na Ústavnom súde nebolo iniciované oprávneným, pričom v danom konaní oprávnený nemal vedomosť a nebol v ňom ani neúspešnou stranou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje napadnuté uznesenie za nesprávne. Skutočnosť, že po podaní návrhu na vykonanie exekúcie došlo k zrušeniu exekučného titulu, oprávnený nijako nezavinil a z tohto dôvodu mu

nemožno pričítať dôvod, pre ktorý došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku.

5. Povinný sa k sťažnosti vyjadril a žiadal, aby súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal mu náhradu trov sťažnostného konania. K námietke oprávneného o nevedomosti konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky uviedol, že táto nie je pravdivá pretože mu táto informácia bola zaslaná právnym zástupcom povinného ihneď po doručení upovedomenia o začatí exekúcie a to z dôvodu, aby sa predišlo vzniku trov právneho zastúpenia na strane povinného. Na preukázanie tvrdenej skutočnosti bol súdu predložený listinný dôkaz - e-mail zo dňa 22.8.2018. Ďalej uviedol, že oprávnený niesol riziko, že ak bude v konaní pokračovať, hoci bolo zrejmé, že rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné, bude musieť v prípade úspechu povinného znášať jeho trovy. Poukazuje, že súd priznal nárok na náhradu trov konania povinnému podľa ustanovenia § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a nie podľa ustanovenia § 199c ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené povinný považuje rozhodnutie Exekučného súdu za vecne správne a dostatočne odôvodnené. K nároku oprávneného na náhradu trov pri zastavení exekúcie povinný uvádza, že povinnému nemožno pričítať žiaden dôvod na základe ktorého by mala byť náhrada trov priznaná oprávnenému.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná súdu do dátovej schránky dňa 09.04.2019 a sťažnosť smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu oprávneného doručené dňa 01.04.2019, bola sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

15. V prvom rade súd musí uviesť, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň je jeho druhým štádiom. Exekučný poriadok je teda v pozícii lex specialis a vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania. Týmito subjektmi sú súdny exekútor, účastníci konania a štát. Jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje zákon taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich platenie a (prípadnú) náhradu. Vzhľadom na uvedené, iné náklady nemožno považovať za trovy exekučného konania.

16. Exekučné konanie je zásadne návrhovým konaním. Preto v danom prípade platí zásada úspechu v spore, ktorá je kritériom pre priznanie náhrady trov konania. Čiže podobne ako v základnom konaní

riziko neúspechu konania je rizikom žalobcu (v exekúcii označovaného ako oprávneného). V danom prípade došlo k zastaveniu exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Súd teda správne pristúpil k tomu, keď vo výrokovej časti napadnutého uznesenia rozhodoval aj o trovách exekúcie a ich výške.

17. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

18. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

19. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

22. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

23. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

24. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

25. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

26. Podľa § 21 ods. 3 Vyhlášky, nevyhnutné výdavky spojené s vedením konania sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky pri exekúcii predajom hnutelných vecí, predajom nehnuteľností, predajom podniku a pri exekúcii na nepeňažné plnenie, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

27. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

28. Vo vzťahu k trovám súdneho exekútora súd musí skonštatovať, že napadnutý výrok II rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší

súdny úradník použil nesprávny právny predpis pre posúdenie trov súdneho exekútora a zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil nesprávne právne závery o jeho trovách.

29. K pochybeniu došlo v časti určenia právneho základu pre priznanie trov súdneho exekútora. Vyšší súdny úradník použil nesprávne právne ustanovenie (§ 199c ods. 2 Exekučného poriadku). Totižto v danej situácii exekúcia neskončila uhradením vymáhaného nároku ale zastavením exekúcie zo strany súdu. Vzhľadom na uvedené mal použiť ustanovenie § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ohľadom určenia povinnej osoby, ktorá má znášať trovy súdneho exekútora sa súd nestotožnil s argumentáciou oprávneného, že v danom prípade neexistuje dôvod ktorý mu je možné pričítať. V konaní bolo preukázané, že povinný oprávneného ihneď informoval o rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré malo vplyv na exekučný titul a teda aj na samotnú exekúciu. Pričom úmyslom povinného bolo jednoznačne aj upozorniť na vznik trov exekúcie v prípade, že bude povinný podať návrh na zastavenie exekúcie. Súd teda konštatuje, že oprávnený neunesol dôkazné bremeno a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že existuje dôvod ktorý možno oprávnenému pričítať. V dôsledku uvedeného teda oprávnený platí trovy (paušálnu náhradu výdavkov) podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. K výške trov súdneho exekútora - paušálnej náhrade výdavkov súd uvádza, že zo strany vyššieho súdneho úradníka bola vec nesprávne právne posúdená. Na uvedený prípad sa totižto nevzťahuje ustanovenie § 22 ods.2 Vyhlášky. K zastaveniu exekúcie dôjde až právoplatným rozhodnutím súdu. Na základe uvedeného súd považuje uplatnenú výšku paušálnej náhrady výdavkov zo strany súdneho exekútora za správnu. Súd mal z vlastného prieskumu preukázané, že súdny exekútor je platcom dane z pridanej hodnoty. Preto náhradu výdavkov navýšil o príslušnú daň z pridanej hodnoty. Vzhľadom na uvedené nedostatky v právnom posúdení nároku súdneho exekútora na paušálnu náhradu výdavkov súd musel výrok II napadnutého uznesenia zmeniť tak, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie spočívajúce v paušálnej náhrade výdavkov vo výške 72,- Eur (60,- Eur paušálna náhrada výdavkov + 12,- Eur DPH) v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

30. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným a strany si náhradu trov konania uplatnili, vyšší súdny úradník správne postupoval, keď rozhodoval podľa ustanovenia § 61l ods. 3 veta prvá v spojení s ustanovením § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania oprávneného a povinného.

31. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

32. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

34. Podľa § 199e vety prvej Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

35. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

36. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo

exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

37. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

38. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnutý výrok III a IV rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý dostatočným spôsobom právne odôvodnil a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

39. Súd pri posudzovaní náhrady trov oprávneného a povinného vychádzal zo základných princípov uvedených vyššie v odôvodnení tohto uznesenia. Výsledkom sporu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že exekúcia bola zastavená. Súd navyše uvádza, že povinnému by nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nevznikol, pokiaľ by oprávnený promptne reagoval na upozornenie povinného týkajúce sa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018. Povinný na druhej strane reagoval ihneď po doručení Upovedomenia o začatí exekúcie. Teda od momentu kedy sa prvý krát mohol dozvedieť o tom, že voči nemu bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Súd má za to, že oprávnený svojou nečinnosťou zavinil stav, kedy musel byť podaný návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinného. Pokiaľ by totižto povinný nekonal, v zmysle koncentračnej zásady by už inú možnosť na bránenie si svojho práva v prebiehajúcej exekúcii nemal. Súd vyhodnocuje argumentáciu o tom, že povinný sa dal zastúpiť advokátskou kanceláriou aj napriek tomu, že nemá majetok, pre posúdenie nároku na náhradu trov konania za irelevantnú. Takáto úvaha je v rozpore so základnými zásadami garantovanými Ústavou Slovenskej republiky ako aj Listinou základných práv a slobôd, pretože každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Vyšší súdny úradník správne rozhodol v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, keď povinnému priznal náhradu trov konania voči oprávnenému (výrok III napadnutého uznesenia). A zároveň keď oprávnenému nárok na náhradu trov konania voči povinnému nepriznal (výrok IV. napadnutého uznesenia).

40. Súd v tomto smere dopĺňa odôvodnenie napadnutého uznesenia o výpočet priznaných trov právneho zastúpenia povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 4.401,11 Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby je podľa § 13a ods. 2 vyhlášky vo výške 80,50 Eur + 2x režijný paušál za úkon v roku 2018 á 9,21 Eur + 20% DPH. Povinnému v súvislosti podaním návrhu na zastavenie exekúcie vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - za prevzatie a prípravu zastúpenia a návrh na zastavenie exekúcie vo výške 215,30 Eur. Povinný si však v konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia v nižšej výške. Vzhľadom na možnosť strán disponovať s predmetom konania, súd mu priznal náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia len v požadovanej výške 206,45 Eur.

41. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola sťažnosť oprávneného týkajúca sa výroku III a IV. nedôvodná a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť povinného proti výroku III a IV Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/554/2018 zo dňa 29. marca 2019 zamietol.

42. Strany si v sťažnostnom konaní žiadali priznať náhradu trov konania. Vzhľadom na vyššie uvedené zásady a výsledok konania o sťažnosti, kde možno úspech pričítať jednoznačne povinnému, súd považoval trovy právneho zastúpenia povinného v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky. Súd v zmysle § 199a ods. 2 Exekučného poriadku priznal povinnému nárok na náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby - za vyjadrenie k predmetnej sťažnosti v požadovanej nižšej výške 51,11 Eur a to aj napriek tomu, že za daný úkon právnej služby mohol požadovať vyššiu sumu (jeden úkon právnej služby v exekučnej veci bol vo výške 80,50 Eur + 1x režijný paušál za úkon v roku 2019 á 9,80 Eur + 20% DPH). Na základe uvedeného o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

43. Keďže oprávnený nemal vo veci úspech, súd mu náhradu trov sťažnostného konania nepriznal (výrok IV tohoto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).